

РЕШЕНИЕ

№ 4807

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 23.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **2073** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.126 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Производството е образувано е по жалба на [фирма], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 23/121/04693/301/04/01 изх. №01-6500/8447 от 12.10.2020г., издаден от Изпълнителния директор на ДФ “Земеделие“.

В същата се сочи, че вече веднъж на [фирма] е издаден АУПДВ № 23/121/04693/301/04/01, с изх. № 01-6500/10753 от 22.12.2016 г., издаден от Р. П.-Изпълнителен директор на ДФ ”Земеделие”, като единствената разлика е в датата на издаване. С жалба с вх. № 01-6500/10753 от 30.05.2018 г. от „Е. З. -17 ЕАД, правоприменик на [фирма] е оспорен този АУПДВ, с искане за обявяване на неговата нищожност, като с решение по адм. дело № 6629/2018 г. на АССГ, 66 състав жалбата е била отхвърлена като неоснователна, което е отменено с решение № 8398 от 05.06.2019г., постановено по адм. д. № 2567 от 2019 г. на Върховния административен съд, Първо отделение и е обявен за нищожен АУПДВ 23/121/04693/301/04/01 с изх. № 01- 6500/10753 от 22.12.2016 г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. Изтъква се, че тъй като нищожният акт не поражда правни последици, може само да се обяви, прогласи, констатира нищожност. Според жалбоподателя, срокът за проверка на извършената инвестиция, респективно за издаване на акт, какъвто е издаден в настоящия казус изтича след 5/пет/ години или на 29.12.2018 г. и следователно срокът за определяне на публични задължения е изтекъл. Предвид това се е погасило правото да се търси публичното задължение. Моли съда

да отмени оспорвания акт. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателя, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, иска отмяна на оспорения акт, претендира разноски.

Ответникът, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, претендира разноски, съгласно списък и прави възражение за прекомерност. Представя писмени бележки, в които развива доводи за законосъобразност на обжалвания акт.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, като обсъди и прецени всички доказателства по делото в тяхната съвкупност, въз основа на становищата на страните, приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК, ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в Административнопроцесуалния кодекс, като актът за публично държавно вземане се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 1 от АПК, административните актове могат да се оспорят в 14/четиринадесет/-дневен срок от съобщаването им, като жалбите или протестите се подават чрез органа, издал оспорвания акт, съобразно разпоредбата на чл. 152, ал. 1 от АПК. Същият 14/четиринадесет/-дневен срок за обжалване на акта, считано от съобщаването му, е посочен и в самия АУПДВ № 23-121/04693/301/04/01 изх. №01-6500/8447 от 12.10.2020г., пред административния съд по постоянния адрес или седалището на адресата на акта. В случая, екземпляр от оспорения АУПДВ, издаден от Изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" – С., е изпратен на жалбоподателя по пощата, с препоръчана пощенска пратка, като видно от приложеното по делото известие за доставяне, същият е надлежно връчен на жалбоподателя на 15.10.2020 г. Жалбата против този АУПДВ е подадена чрез ДФ "Земеделие" до АССГ, т. е. по предвидения в закона ред, на датата 27.10.2020 г., регистрирана в деловодството на ДФ "Земеделие" – С. /л. 5/. От горното следва, че жалбата против АУПДВ, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК 14/четиринадесет/-дневен срок за оспорването на същия. Жалбата е подадена от лице, адресат на АУПДВ, за което лице този АУПДВ създава неблагоприятни последици, тъй като засяга негови права и законни интереси, а именно – със същия му се определя подлежащо на възстановяване публично държавно вземане, в посочения в акта размер. Ето защо съдът намира, че така подадената жалба е допустима – като подадена в срок, в предвидената от закона писмена форма и от лице- надлежна страна, която с оглед на гореизложеното, има право и интерес от оспорването, поради което и следва да бъде разгледана по същество.

От фактическа страна:

Бенефициентът [фирма], праводател на жалбоподателя Е. ЗОРА-17 ЕАД /съгласно договор за прехвърляне на търговско предприятие от 02.05.2018г./ е сключил Договор за отпускане на финансова помощ № 23/121/04693 от 29.12.2011г. със срок за извършване на инвестицията 29.12.2014г., касаещ проект „Реконструкция и модернизация по съществуваща кравеферма [населено място]” по мярка

“Модернизиране на земеделските стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013. Не се оспорва по делото, че съгласно представения при подаване на заявлението за подпомагане бизнес план, вида и броя на животните за първата година, които ползвателят трябва да поддържа, е 149 бр., от които: 78 бр. млечни крави, 20 бр. телета и малачета до 1 година, 31 бр. телета за разплод и бременни юници и 20 бр. телета за угояване.

На 29.01.2015г. бенефициентът подал заявка за окончателно плащане № 23/121/04693/301. Към заявката е представено становище от Българска агенция за безопасност на храните (БАБХ), че земеделско стопанство с ветеринарен регистрационен № 2073-0082 с капацитет 153 бр. ЕПЖ (животновъдният обект, в който е извършена инвестицията по ПРСР), отговаря на хигиената и хуманното отношение към животните. От този документ, както и от извършената справка в електронния регистър към БАБХ и направеното посещение на място от служители на ДФ „Земеделие“ е видно, че към момента на подаване на заявката за плащане в животновъдния обект не се отглеждат животни. Установени са 31 бр. крави, собственост на [фирма], които се отглеждат в друг обект на фирмата.

Във връзка с тези констатации, отнасящи се до липсата на животни в обекта, което е оценено като нефункциониране на инвестицията по предназначение, са изискани обяснения от бенефициента, съгласно писмо с изх. № 01-6500/40203 от 31.03.2015г.

В отговор от 14.04.2015г. [фирма] е пояснено, че поради извършването на строително-монтажни работи по реконструкцията и модернизацията кравеферма [населено място], се е наложило преместването на животните в друг животновъден обект в [населено място] и поради лошите сезонни метеорологични условия животните все още се намирали на това място. В допълнение бенефициентът посочил и други обстоятелства за функционирането на кравефермата, обект на инвестиция, а именно че технологията за доене в новоизградената с модерно оборудване ферма, се изисква животните да бъдат без рога, а наличните към момента били с рога и с ниска млечна продуктивност. За да се слобие с необходимите специално селектирани високопродуктивни бременни юници, с гарантиран произход, без рога, бенефициентът провел преговори с чуждестранен доставчик.

С цел установяване на тези обстоятелствата е издадена Заповед № 280840 от 17.04.2015г., в изпълнение на която е извършена проверка на място, последвана от контролна проверка на 25.05.2015г. от дирекция „Технически инспекторат“ (ТИ) към ДФЗ, която установила, че към месец май 2015г. в животновъден обект (ЖО) № 2073-0082 се отглеждат 23бр. животни, за което свидетелства приложената справка БАБХ за животни № 340115 от 20.05.2015 и транспортни свидетелства № BG2012-026289 и № BG2012-026279 от 18.05.2015. Експертите от дирекция „ТИ“ констатирани, че активите, обект на инвестиция, реално са закупени и доставени на бенефициента, но част от тях не се използват по предназначение, а именно Роботизирана доилна система с два доилни бокса „А..20“, Хладилен танк „МРР3000“- 2 бр., Торохранилище „Лагуна“ и съоръженията, свързани с него, Индивидуални боксове за телета „М.“ - 12 бр. и Компютърна система за хранене на 60 бр. телета до 6 месеца.

Съгласно представените допълнителни документи в отговор на уведомително писмо за нередовността №01-6500/40203/31.03.2015, бенефициентът е обяснил, че нефункционирането на цитираните активи се дължи на факта, че не са закупени и доставени специално селектирани високопродуктивни животни, подходящи за обекта,

които ще бъдат закупени в бъдещ период, съгласно договор № 01/2015 от 11.03.2015 с фирма „Х.“. Към момента на проверката не се използват роботизирана доилна система с два доилни бокса и хладилните танкове, тъй като са налични малък брой животни, които не са обучени за доене с тази система. По обяснение на бенефициента, торохранилището и съоръженията, свързани с него не функционират, поради факта, че липсва достатъчно количество оборски тор. Към момента на проверката в обекта не се отглеждат телета и не се използват индивидуалните боксове за телета и компютърна система за хранене на 60 бр. телета до 6 месеца.

След всички направени административни проверки и проверки на място е установено, че инвестицията е изцяло извършена, но част от активите не функционират по предназначение, поради липсата на подходящите животни за целта. Съгласно представените обяснения на бенефициента всички активи, обект на инвестиция, ще бъдат приведени в пълна функционалност и окомплектованост към датата 20.12.2015г.

Тези констатации и променени обстоятелства, обосновават сключването на Анекс VIII от 25.06.2015г. към договор 23/121/04693 от 29.12.2011г. между Държавен фонд „Земеделие“ и [фирма], чрез който се създава т. 4.32 в раздел IV „Права и задължения на страните“ съгласно която клауза:

„ПОЛЗВАТЕЛЯТ се задължава да изпълни следните задължения, с които ще постигне запълване на капацитета и пълна функционалност на машините и съоръженията-предмет на одобрената инвестиция по Договора, както и привеждането им в реална експлоатация, съгласно условията, определени в Договора, приложенията към него и Таблица № 14 „Вид и брой животни, в т.ч. естествения им прираст“ от бизнес плана към заявлението за подпомагане с ИД 23/121/04693, а именно:

а) да запази наличните към датата на сключване на настоящия анекс 23 броя крави и в срок до 20.12.2015г. да придобие още 68 броя специално селектирани високопродуктивни бременни юници, съгласно Договор за покупко-продажба № 1/2015 от 11.03.2015г., сключен между ПОЛЗВАТЕЛЯ и дружеството „Х.“, Полша;

б) да запази в животновъдния си обект броя на животните, посочен в б. „а“, като в срок до 20.12.2015г. се задължава да придобие, включително и чрез естествен прираст, следните видове и брой животни:

- млечни крави - 38 броя;
- телета и малачета до 1 година - общо 35 броя;
- телета за разплод и бременни юници - общо 35 броя;
- телета за угояване - 60 броя.

в) да запази в животновъдния си обект броя на животните, посочен в б. „а“, и „б“, като в срок до 20.12.2017г. се задължава да придобие, включително и чрез естествен прираст, следните видове и брой животни:

- млечни крави - 24 броя.

г) да запази общия брой и видове на животните, посочен в б. „а“, „б“ и „в“, придобити в съответствие с уговорените срокове, до изтичане срока по т. 4.23 от Договора (изменена с §2 на настоящия анекс).”

След подписване на цитирания Анекс VIII от 25.06.2015г. към договор 23/121/04693 от 29.12.2011г. с Държавен фонд „Земеделие“, по заявка за окончателно плащане № 23/121/04693/301 на [фирма] е изплатена сумата от 776 593,21лв и държавна помощ в размер на 63 825.93лв.

С цел установяване дали се спазва т. 4.23, б.„а“ от договора (създадена с анекс VIII

към същия), а именно дали активите се използват по предназначение и новосъздадената клауза, съгласно Анекс VIII, т. 4.32 в раздел IV „Права и задължения на страните” се изпълнява, по проекта е възложена проверка на място след плащане. Проверката на дирекция „Технически инспекторат” е извършена в периода 25.04.2016г.-13.05.2016г, като са констатирани редица нередовности, описани подробно от експертите от „ТИ” в контролния лист, а именно:

1. Кравите в стопанството не са закупени, съгласно Анекс VIII към договор № 23/121/04693 с ДФЗ, който гласи, че в срок до 20.12.2015г. бенефициератът трябва да придобие 68 броя специално селектирани високопродуктивни бременни юници, съгласно договор №1/2015 от 11.03.2015г., сключен с дружеството „Х.”, Полша. В приложение 1 към този договор е посочена породата на тези животни, а именно: Х.-фрезийско. При проверката не е било установено наличието на доставка съгласно този договор. Кравите в обекта са закупени от доставчици на територията на Република България и са от порода различна от гореспоменатата. Представени са сертификати само за 26 броя крави от породата Черно-шарено. В стопанството били установени 88 крави, 20 броя от тях без налични ушни марки. Съгласно представените паспорти на животните 49 броя са от порода черно-шарено; 24 броя от Смесена порода; 4 броя са кафяво говедо; 3 броя са Симентал; 2 броя са Червено- шарена; 1 брой е Л. и 1 брой е Германски Х.. Броят на кравите в стопанството на възраст до 3 години е 5. Броят на кравите в стопанството на възраст до 4 години е 10. В ЖО били установени още 1 бр. Бик без ушна марка и представен за него паспорт, 12 телета на възраст до 3 месеца и 5 телета на възраст над 3 месеца.

2. Отглеждането на кравите в стопанството се извършвало оборно-пасишно, а не оборно с фуражи, както е по бизнес план.

3. Тороразпръскващото ремарке и Миксер Вагона били видимо нови и не се използвали. Констатацията е направена на база външен оглед.

4. Към момента на проверката, закупеният по проекта трактор С. CVX 230 се използвал за обработка на земеделска земя. Констатациите били направени въз основа на думите на кандидата и установения на място прикачен инвентар, монтиран към трактора.

5. Товарачната уредба с грайферна кофа S. не се използвали и не били разопаковани.

6. „Помпата за гъсти течности за изпомпване на течния тор към сепаратора“ не била свързана към сепаратора и не се използвала съгласно одобрения проект.

7. „Хомогенизатора за течна торова маса” не е монтиран и не се използва.

8. „Компютърната система за хранене и поене на телета с млекозаместител” не се използвала и била видимо нова. Станциите за хранене с млекозаместител и станциите за поене на телета с идентификационна система не били монтирани и се съхранявали в кашони. Транспондерите за телета не се използвали и се съхранявали в кашони.

9. „Роботизирана доилна система с два доилни бокса” не се използвала и била видимо нова. До нея имало положен кабел за ел. захранване, без да е била включена към него и не било захранена с вода. Не бил положен „млекопровод” към хладилните танкове. Системата за идентификация и управление на стадото не функционирала и съответните сензори (М.) не били прикрепени към кравите.

10. „Сепараторът за фракциониране торова маса на течна и твърда фракция” не се използвал и бил видимо нов. Същият не бил свързан към „Помпата за гъсти течности за изпомпване на течния тор към сепаратора” и към Торохранилището. До него имало

положен кабел за електрозахранване, но не бил свързан с машината.

11.Тороохранилището не се използвало и не било свързано със сепаратора и системата за товарене и разтоварване.

12.Системата за товарене и разтоварване на тороохранилището не била монтирана и не се използвала.

13.Съгласно бизнес плана през I и II година от изпълнението му, кандидатът трябвало да назначи двама служители с производствени функции и един с управленски. Според представените документи, през 2015 година кандидатът имал един назначен служител с производствена функция, а за първото тримесечие на 2016 година има двама служители с производствени функции.

14.Съгласно представените платежни документи и ППП за календарната 2015 година били установени 104,51 тона продадено краве мляко, което не съответствало на заложените 717,6 тона през първата година от производствената програма в бизнес плана на кандидата.

15.Приходите за 2015 година също били значително по- ниски от заложените парични потоци в бизнес плана. Изготвен бил работен лист, прикачен към заявката за П..

Упълномощеният представител от страна на бенефициента С. Д., който присъствал при проверката на място, се запознал с констатациите на „ТИ” и подписал контролния лист, както и представил писмени обяснения. Според обясненията, различията в отглеждането на кравите се дължали на икономическата криза в страната и ЕС, която засегнала сектора. По същество тези обяснения на ползвателя са оценени от административния орган като представляващи признание на обстоятелството, че активите не се използват по предназначение, както и че целите на подпомагането не могат да постигнати чрез финансиране на активи, които не са необходими за дейността на стопанството на бенефициента и с това не водят до подобряване на цялостната дейност на земеделското стопанство чрез въвеждането на нови технологии в производството, подобряване хигиенните, ветеринарните, фитосанитарните, екологичните и други условия на производство, подобряването на защитата и хуманното отношение към животните (в какъвто смисъл са отбелязаните от самия ползвател цели на проекта в попълнената и представена към заявката за окончателно плащане форма за наблюдение и оценка на проектите по мярка 121 от ПРСР 20070-2013г.). Бенефициентът дал обяснение и по отношение на немонтираните съоръжения, които не са запазени с ток, вода и липсват тръбни елементи, че в животновъдния обект е имало опит за кражба, за което е представил Удостоверение с рег. № 347-р-68 от 05.01.2016г. на РУ Полиция [населено място] и образувана преписка № 347000-17. Това обяснение не е прието за достоверно от административния орган, с мотивите, че в удостоверение за образувана преписка е посочено, че се касае за опит за кражба на дизел генератор и установени липси на документи, кабели, тръби, фасонни части и метални

обшивки от животновъден обект в [населено място], собственост на ползвателя, както и че от същото не се установява, че е докладвана кражба на движими вещи, непосредствено свързани и обслужващи подпомаганите активи, която евентуално да е довела до тяхното извеждане от употреба. Следващото основание, за да не се приеме за достоверно обяснението, свързано с опита за кражба е, че събитието е настъпило повече от 4 месеца преди извършване на проверката на място, сочейки, че съгласно клаузата на т. 4.22 от договора, ползвателят е длъжен писмено да уведоми Фонда, незабавно след настъпването на обстоятелства от значение за изпълнение на договора, каквото обстоятелство безспорно се явява извършената по твърдението на ползвателя кражба, наложила, съобразно неговите твърдения, демонтиране и съхраняване на засегнатите от кражбата активи по начин, който не позволява тяхното използване по предназначение. В този смисъл, ползвателят е оценен като неизправна страна по договора за предоставяне на финансова помощ, доколкото не е уведомил своевременно и надлежно Фонда за настъпилите обстоятелства, възпрепятстващи използването на активите по предназначение. Съгласно Приложение № 2 към договора за предоставяне на финансова помощ кражбата на машини и съоръжения в закрити или оградени пространства е покрит застрахователен риск, като т. 5.8 от договора, определя, че ползвателят е длъжен при настъпване на застрахователното събитие да уведоми незабавно застрахователното дружество, а съгласно т. 5.9 от договора същият е длъжен да се грижи за запазване на застрахованото имущество. Доказателства за изпълнение на задължението му да информира застрахователното дружество за настъпилото събитие не са представени, като факта на кражба не освобождава ползвателя на БФП от задължението да полага грижата на добър стопанин при опазване на подпомаганите активи вкл. и чрез наемане на лица за охрана на ЖО.

В хода на проверките е констатирано, че ползвателят не използва придобитите въз основа на финансирания проект активи по предназначение. Налице е налице неизпълнение от страна на ползвателя на помощта на нормативни и договорни задължения, а именно на:

- клаузата на т. 4.32 от Анекс № VIII от 25.06.2015г. към договора с фонда, а именно в срок до 20.12.2015г. да придобие 68 бр. специално селектирани високопродуктивни бременни юници, съгласно договор за покупко-продажба № 1/2015, сключен с дружество „Х.“, Полша. Неизпълнението на това задължение от задължение от договора (включително в качествено отношение) е основанието за претендиране от РА на цялата получена финансова помощ по договора по силата на

изричната клауза на т. 8.2 от договора, въведена с анекс VIII, ведно със законната лихва от датата на неизпълнението, която в случая се явява датата, следваща крайния срок, в който задължението е следвало да бъде изпълнено, т.е. законната лихва следва да се дължи за период от 21.12.2015г. до датата на окончателното погасяване на дълга;

- Т. 9.4 от анекс VIII към договора, определя, че неизпълнението от страна на ползвателя, на което и да е задължение, посочено в договора, представлява съществено неизпълнение, с оглед интересите на Фонда.

С писмо с изх.№ 01-6500/8847 от 04.10.2016г., връчено на 26.10.2016г., жалбоподателят е уведомен, че ДФ Земеделие открива производство по издаване на Акт за установяване на публично държавно вземане, като са посочени обстоятелствата за тези действия и направените констатации и е предоставена възможност в 14 дневен срок да представи писмени възражения по основателността на и размера на публичното вземане.

На 02.11.2016г. е постъпило писмено възражение от [фирма]. Във възражението е посочено, че не е налице пълно неизпълнение, а частично такова, доколкото част от активите работят по предназначение, при което претенциите за връщане на цялата субсидия са несъобразени с чл.51 ал.2 от Наредба № 8/03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на БФП по мярка „Модернизиране на земеделските стопанства” по Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г., съгласно която РА определя размера на намалението на помощта, като взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението. Възражението на бенефициента е прието от РА за неоснователно.

С обжалвания в настоящото производство Акт за установяване на публично държавно вземане, издаден от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, на основание чл.59 ал.1 и 2 и чл.20а, ал.1 от закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, чл.76 ал.1 във връзка с §4 от ДР на Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ и чл.162 ал.1 т.8 и т.9, чл.165 и чл.166 от Данъчно- осигурителния кодекс /ДОПК/ по отношение на [фирма] с правоприемник [фирма], е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 1 627 136,53 лв., в това число авансово плащане по заявка № 23/121/04693/101 в размер на 786 717,39 лв., плащане по заявка за окончателно плащане № 23/121/046993301– 776 593,21 лв. и държавна помощ в размер на 63 825,93 лв., изплатена по договор за отпускане на финансова помощ № 23/121/04693 от 29.12.2011г. със срок за извършване на инвестицията 29.12.2014г., касаещ „Реконструкция и модернизация на съществуваща кравеферма [населено място] по мярка “Модернизиране на земеделските

стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 и в т.4.32 от Анекс VIII от 25.06.2015г. към същия договор, създаващ т.4.32 в раздел IV „Права и задължения на страните“.

По делото е приета административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът следва да се произнесе по законосъобразността на обжалвания административен акт към момента на издаването му, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално правните и материално правните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

Съдът счита, че оспореният АУПДВ е издаден от компетентен орган, с оглед изменението в ДВ бр. 51/2019 г. на чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП, според който Изпълнителният директор издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Съгласно чл. 27, ал. 7 от ЗПЗП, дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал. 6, се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Обжалваният Акт за установяване на публично държавно вземане е постановен в изискуемата писмена форма. Посочени са конкретните фактически обстоятелства, мотивирали административния орган да издаде оспорения акт. Посочени са и правни основания, въз основа на които при наличие на описаните факти е счетено, че са налице условия за възстановяване на публично държавно вземане.

Съдът намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на земеделския производител (чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК). Адресата на акта е уведомен за започване на производството по издаване на акт за публично държавно вземане и му е дадена възможност за представяне на възражения по констатациите и за представяне на писмени доказателства, от която същият се е възползвал.

АУПДВ е издаден и в съответствие с материалния закон. Административният орган е приложил правилно относимите

материалноправни разпоредби и е действал в съответствие с целта на закона, издавайки законосъобразен административен акт.

В титулната част на АУПДВ е посочено, че е издаден на основание чл. 20а, ал. 5 от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, както и чл. 48, ал.1, т. 1. чл. 51, ал. 1 от Наредба № 8 от 03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Модернизирани земеделски стопанства" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. и в т. 4.32 от договор № 23/121/04693 от 29.12.2011г, както и в т. 8.2 и 9.4 от анекс VIII към него.

Като правни основания за връщане на изпратените суми по договора, ведно с лихвите са посочени чл. 51, ал. 1, вр. с чл. 48, ал. 1, т. 1 от Наредба № 8 от 03.04.2008г., респ. т. 8.2 и 9.4 от анекс VIII към договор № 23/121/04693 и във връзка с т. 4.23, б. „а”, т. 4.22, т. 5.8 и т. 8.1 от договора, ДФ „Земеделие”. Предвид това и на основание чл. 59, ал. 1 и 2 и чл. 20а, ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители, чл. 76, ал. 1 във връзка с § 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9, чл. 165 и чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, е определено на [фирма] с ЕИК[ЕИК], подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер 1 627 136, 53 лв.

Съгласно § 4, ал.1 ЗУСЕСИФ за Програмата за развитие на селските райони функциите на органи за управление, контрол и администриране по този закон се изпълняват от Министерството на земеделието, храните и горите и от Държавен фонд "Земеделие" – Разплащателна агенция, както това е предвидено в Закона за подпомагане на земеделските производители и в актовете по неговото прилагане. За програмата по ал. 1 информацията по чл. 21, ал. 1 се въвежда, събира и систематизира при условията и по реда на Закона за подпомагане на земеделските производители /ал.2/. Предоставянето на безвъзмездна финансова помощ, както и плащанията, верифицирането или сертифицирането на разходите по програмата по ал. 1 се извършват при условията и по реда на този закон, доколкото друго не е предвидено в Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета (ОВ, L 347/487 от 20 декември 2013 г.) и Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на

Съвета от 17 декември 2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ, L 347/549 от 20 декември 2013 г.), в Закона за подпомагане на земеделските производители или в акт по неговото прилагане /ал.3/.

Съгласно чл. 27, ал.3 от Закона за подпомагане на земеделските производители, разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз, като вземанията на Разплащателната агенция, които възникват въз основа на административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. А според разпоредбата на чл.27, ал.5 ЗПЗП вземанията, които възникват въз основа на административен договор или административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Съгласно чл. 162, ал.2, т. 8 и т.9 от ДОПК публични са държавните вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз, както и лихвите за вземанията по т. 1 - 8.. Процесното вземане има характер на публично държавно вземане, при което законосъобразно акта, в който се обективира вземането, е Акт за установяване на публично държавно вземане, като вземането се събира по реда на ДОПК. В нормата на чл.165 ДОПК е визирано, че събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. В чл.166 е посочен реда и органа за установяване на публичните вземания. Според чл.48, ал.1, т.1, т.1 от Наредба № 8 от 3.04.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярката "Модернизиране на земеделските стопанства" от Програмата за развитие

на селските райони за периода 2007 - 2013 г. за срок 5 години след сключване на договора за отпускане на финансова помощ ползвателят на помощта е длъжен: да използва подобрените/реконструирани/изградените или придобитите въз основа на одобрения проект активи по предназначение.

Съгласно чл.51, ал.1 от същия подзаконов нормативен акт, в случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщането на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта.

При тази правна рамка и във връзка с довода на жалбоподателя, че в ЗПЗП няма чл.59, ал.1 и ал.2, както и чл.76, ал.1 от ДР на ЗУСЕСИФ, съдът намира за нужно да отбележи, че действително при изписване на цифровата правата квалификация ответникът не е посочил чл.59, ал.1 и ал.2 от кой нормативен акт е, но доколкото в ЗПЗП няма такива членове, то очевидно се касае за чл.59, ал.1 и ал.2 от АПК, касаещи формата на индивидуалния административен акт. Т.е. тези норми не касаят конкретното правно основание за издаването на акта, поради което не съставляват самостоятелно основание за отмяна. Същото е относимо и за чл.76, ал.1 ЗУСЕСИФ (Изм. – ДВ, бр. 43 от 2016 г., отм., бр. 85 от 2017 г.), предвид посочените основания по ДОПК и по Наредба № 8 от 3.04.2008 г. /цитирани по-горе/. С оглед изложеното е неоснователен довода на жалбоподателя, че акта е издаден без правни основания.

По отношение на фактическите основания за издаването на оспорения акт, в същия, са посочени подробните констатации от проверките на административния орган, отнасящи се до неизпълнение на задълженията по договора за отпускане на финансова помощ № 23/121/04693/29.12.2011г. Посочени са и относимите клаузи от договора, отнасящи се до задълженията на страната по договора, чието неизпълнение е подробно обосновано в оспорения акт.

Съгласно клаузата на §1, т. 4.32 б. “а“ от Анекс № VIII от 25.06.2015г. към договор №23/121/04693 от 29.12.2011 г., сключен между Държавен фонд „Земеделие“ и жалбоподателя ЕТ“Е. С. Г.\$ 3. Д.“ Ползвателят се задължава да изпълни следните задължения, с които ще постигне запълване на капацитета и пълна функционалност на машините и съоръженията- предмет на одобрената инвестиция по Договора, както и привеждането им в реална експлоатация, съгласно условията, определени в Договора, приложенията към него и Таблица №14 „Вид и брой животни, в т.ч. естествения им прираст“ от бизнес плана към заявлението за подпомагане с ИД 23/121/04693 представено от ползвателя на етапа на

кандидатстването му по мярката и одобрено от ФОНДА, а именно: а) да запази наличните към датата на сключване на анекса 23 броя крави и в срок до 20.12.2015 г. да придобие още 68 броя специално селектирани високопродуктивни бременни юници, съгласно Договор за покупко-продажба №1/2015 от 11.03.2015 г., сключен с дружество „Х.“, Полша.

По делото по безспорен начин се установи, че при проверка от страна на дирекция „ГИ“, извършена в периода 25.04.2016 г. – 13.05.2016 г., констатациите от която са описани в контролен лист, така заложените условия не са изпълнени от страна на жалбоподателя. Контролният лист е подписан от упълномощения представител. Постъпили са обяснения от страна на бенефициента. Следва да се отбележи обаче, че бенефициентът не оспорва тези фактически данни.

Това влече отговорността на жалбоподателя по т.8.2 от анекса от 25.06.2015 г. към договора, в която е визирано, че при неизпълнение на което и да е от задълженията по т.4.32 от Договора /нововъведена с §1 от анекса/, включително и при неспазване на уговорените в тази клауза срокове, Ползвателят дължи връщане на фонда на цялата и финансова помощ, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на неизпълнението, а когато тази дата не може да бъде установена – от датата на констатиране на неизпълнението от страна на Фонда. В тази връзка в т.9.4 от анекс от 25.06.2015 г. към договора е заложено, че при неизпълнението от страна на ползвателя на което и да е задължение от договора, представлява съществено неизпълнение с оглед интересите на Фонда. Съгласно т.9.2 от договора, в случай че ползвателя на помощта не изпълнява нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ или е установено по съответния ред, че е представил документ с невярно или подправено съдържание, Фондът може да поиска връщането на всички изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта. В този случай Фондът прилага санкциите, предвидени в чл.51 и чл.52 от Наредба №8 от 03.04.2008 г. за условията и реда предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Модернизиране на земеделските стопанства“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2007- 2013 г. Пред съда жалбоподателят не ангажира доказателства, които да опровергават констатираното от органа неизпълнение на цитираните по-горе поети от ползвателя договорни и нормативни задължения.

Изложеното обосновава извод, че с неизпълнение на клаузата на т. 4.32, б.“а“ от Анекс № VIII от 25.06.2015г. към договора с фонда, а именно в

срок до 20.12.2015г. да придобие 68 бр. специално селектирани високопродуктивни бременни юници, съгласно договор за покупко-продажба № 1/2015, сключен с дружество „Х.“, Полша, възниква основанието за претендиране от РА на цялата получена финансова помощ по договора по силата на изричната клауза на т. 8.2 от договора, въведена с анекс VIII, ведно със законната лихва от датата на неизпълнението, която в случая се явява датата, следваща крайния срок, в който задължението е следвало да бъде изпълнено, т.е. законната лихва следва да се дължи за период от 21.12.2015г. до датата на окончателното погасяване на дълга.

Неоснователно е оплакването за изтекла погасителна давност по чл. 171 от ДОПК по отношение на процесното публично вземане. Съгласно чл.171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. В случая е сключен Договор за отпускане на финансова помощ № 23/121/04693 от 29.12.2011г. със срок за извършване на инвестицията 29.12.2014г., касаещ проект „Реконструкция и модернизация по съществуваща кравеферма [населено място]” по мярка “Модернизирание на земеделските стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013. На 29.01.2015г. жалбоподателят подал заявка за окончателно плащане № 23/121/04693/301. Предвид констатираните нередовности е подписан Анекс VIII от 25.06.2015 г. към Договора, в който е създадена т.4.32, с която ползвателят се задължава да изпълни посочените в същата клауза задължения в срок до 20.12.2015 г. /б.“а“/. След подписването на анекса по заявка за окончателно плащане е изплатена безвъзмездната финансова помощ по договора, който факт не се оспорва от жалбоподателя. ДФЗ извършила проверка на място в периода 25.04.-13.05.2016 г., при която са били констатирани неизпълнение на задължения на бенефициента, отразени в контролен лист, респ. в обжалвания АУПДВ. Съответно с писмо изх. № 01- 500/8447 от 04.10.2016 г. на ДФЗ е открито производство по издаване на АУПДВ за установяване на публично държавно вземане на основание чл. 26, ал. 1 АПК. Следва да се отбележи, че действията, извършени по откритото производство по издаване на АУПДВ не са нищожни поради обявяването за нищожен на АУПДВ 23/121/04693/301/04/01 с изх. № 01- 6500/10753 от 22.12.2016 г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ с Решение № 8398 от 05.06.2019г., постановено по адм. д. № 2567 от 2019 г. на Върховния административен съд, Първо отделение.

Всъщност с писмо изх. № 01- 500/8447 от 04.10.2016 г. на ДФЗ, с което е открито производство по издаване на АУПДВ е спряла давността на основание чл.172, ал.1, т.1 ДОПК. Съгласно тази разпоредба давността спира: 1. когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година. Т.е. в периода от октомври 2016 до октомври 2017 г. давността е спряла. След тази дата до издаване на обжалвания в настоящото производство акт на 12.10.2020 г. са изтекли три години. Предвид това, при констатирано неизпълнение на договора в срок до 20.12.2015 г. /изменен с анекса от 25.06.2015 г./, считано от следващата година, а именно от 2016 г., изключвайки и периода на спиране на давността, няма как да са изтекли 5 години до издаване на процесния АУПДВ на 12.10.2020 г.. В обобщение на всичко изложено до тук съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

По изложените съображения жалбата, като неоснователна, следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора, в полза на ответната страна следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в претендирания размер от 17 293.69 лева, определен на основание чл.8, ал.1, т.6 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, III отделение, 73-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК-[ЕИК], представлявано от К. М. Д.– изпълнителен директор (правоприемник на ЕТ „Е. С. Г.-З. Д.) срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/121/04693/301/04/01 изх. №01-6500/8447 от 12.10.2020г., издаден от Изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК-[ЕИК], да заплати на ДФ „Земеделие“ разноски в размер на 17 293.69 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София- град пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия:

